

Lieltvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

"Aizstāvi pret maldu briesmām svēto Kristus Baznīcu! Pasargā no kara briesmām mūsu dārgo Tēviju! Neļauj naidam starp mums celties, Kristus ticīgajiem šķelties! Nāc, ak, svētais Miķeli, Dieva tautu aizstāvi!"

Vismīlie Kristum uzticīgie draugi, esiet visi mīļi sveicināti ar šiem sv. Miķeļa Ercenģeļa dziesmas vārdiem!

29.09. Baznīca svin triju Ercenģeļu: Miķeļa, Gabriēla un Rafaēla svētkus. Mūsu dievnāmā bieži tiek dziedāta dziesma sv. Miķeļa godam "Dievs tev devis lielu varu," kurā atskan lūgums debespulku karavadonim aizsargāt Kristus Baznīcu no sātana inspirētajiem maldiem, kas draud sašķelt kristiešus, lai mēs nebūtu stipri savā ticībā, kuras autentiskumu visos gadsimtos ir sargājuši un aizstāvējuši pret herētiķiem dažādi Baznīcas koncili. Diemžēl ticīgie nav pasargāti no lepnības un iedomības grēkiem, kas bieži pārņem arī augsto garīdznieku sirdis un dvēseles, kad viņi vairs nedzird un negrib sadzirdēt Svētā Gara balsi, jo augstprātības gars nocietina viņu sirdis un aizmiglo acis, lai saskatītu to lielo garīgo ļaunumu, ko šie aklie vadoņi var nodarīt savam ganāmpulkam. Tā ir milzīga atbildība Dieva un Baznīcas priekšā, lai neievestu tautu un klēru ticības maldos, uzspiežot nepareizus Ticības simbolu tekstu tulkojumus. Nikejas koncils 325. gadā sapulcināja Baznīcas tēvus, lai aizstāvētu īsto Kristus Baznīcas mācību par ticību trijām dievišķajām personām, it sevišķi Jēzus Kristus dievišķo dabu, ko apstrīdēja ariāņi, sludinot, ka Kristum bija tikai cilvēciskā daba. Tāpēc 1. gadsimta Apustuļu ticības simbols tika stipri paplašināts, izskaidrojot Dieva Dēla nesaraucamo saikni ar Debesu Tēvu, ar kuru Jēzum ir viena un tā pati **daba** (latīniski: *natura*) un **būtība** (latīniski: *substantia*), kas ir līdzīgi jēdzieni, bet nav sajaucami kopā. Tāpēc svētdienās un svētkos dievkalpojumā mēs dziedam vai skaitām Nikejas koncila apstiprināto "Credo" jeb "Es ticu" tekstu, kurā mēs apliecinām savu ticību (akuzatīvā) "**uz**" trīsvienīgo Dievu kā uz mūsu ticības objektu un mērķi. Tā ir mūsu kultuālā darbība, vērsta "**uz**" trijām dievišķajām personām (latīniski: *Credo in*), nevis tikai labskanīgs vai valodas stilam pieskaņots teksts, kuru tad varētu katras valodas grupa pielāgot saviem likumiem. Bet ir arī Baznīcas teoloģijas un liturģijas likumi, kuriem ir stiprāks spēks par valodnieku likumiem, kuriem par upuri ir kritis šobrīd tik diskutēts un apstrīdams jaunais latviešu "Es ticu" simbolu tulkojums, kurā ticība tiek apliecināta datīvā un jēdziens "**būtība**" ir maldīgi aizvietots ar jēdzienu "**daba**": "... dzemdinātu, ne radītu, kuram tā pati daba, kas Tēvam." Taču Kristum ir 2 dabas: dievišķā un cilvēciskā, savukārt Debesu Tēvam ir tikai dievišķā daba. Tāpēc Nikejas koncils lieto jēdzienu "konsubstanciālu ar Tēvu" (latīniski: "*consubstantialem Patri*"), kas nozīmē, ka Kristum un Tēvam ir viena un tā pati **būtība** jeb esamība. Praktiski visās svešvalodās ir saglabāta "Es ticu" teksta forma akuzatīvā un ar jēdzienu "vienbūtīgu (jeb konsubstanciālu) ar Tēvu." Šis nepareizi traktētais jēdziena "**būtība**" lietojums jaunajā misāles tulkojumā tika paņemts no lielā jaunā Katoliskās Baznīcas katehisma (2000.g.), kas netika pienācīgi pārbaudīts un izlabots visu šo 25 gadu laikā, kas ir liela mūsu teologu

nolaidība. Tagad tas kļūst par milzīgu izaicinājumu ieviest Latvijas Baznīcā nepareizo "Es ticu" tekstu, kas sagrauj visu līdz šim esošo tradīciju un ekumenisma stabilitāti, jo gan luterāņi, gan pareizticīgie lieto un lietos akuzatīva formu. Savukārt datīva formas lietojums neļaus vienprātīgi skaitīt ticības simbola tekstu ekumeniskajos dievkalpojumos. Lai sv. Miķelis palīdz atvairīt jaunu maldu un ticīgo šķelšanās briesmas, kas apdraud Latvijas Baznīcu, ja tik pārsteidzīgi tiks ieviesti teoloģiski un liturģiski nepārbaudīti jauni tekstu varianti bez labošanas iespējām. Lūgsim Svētā Gara gaismu mūsu Baznīcas vadībai!

14.09. mēs nosvinējām mūsu dievnama skaistos un skanīgos titulsvētkus, kurus vadīja Ogres dekāns pr. Andrejs Kazakevičs. Pateicos Kungam, ka varēju nodirīģēt korim svētku Misi un vareno Franciska Wita "*Te Deum*." Lai Rožukroņa Karaliene izlūdz mieru pasaulei un novērs briesmošā kara draudus! Pr. Andris Solims

Smilšu pilis

Mūsu viengadniekam ļoti patīk smilšu pilis, taču viņš tās nevis ceļ, bet ar vieglu roku brucina. Parasti cenšos sacelt pēc iespējas vairāk tornīšu, lai vismaz daži no tiem kādu mirkli paliktu nenopostīti, bet Francisks ar šādiem jautājumiem nenodarbojas: ja tornītis uzcelts, tas uzreiz jānolīdzina. Ļoti vienkārši.

Pilis patīk arī man. Man tādu ir daudz: mana ideālā dzīves scenārija pils, manas iedomības pils, manas nesavaldības pils... Vēl arī "es gribu, lai viss ir tā, kā es gribu" pils. Esmu īsta galma dāma. Taisnības labad jāpiebilst, ka visās šajās pilīs ir diezgan smacīgi un arī vientuļi.

Tā kā no sirds ticu, ka Svētais Gars, lai mani audzinātu, izmanto arī ikdienas situācijas un cilvēkus man līdzās, nolēmu ņemt piemēru no sava dēla - neuztvert sevi pārāk nopietni un ar slaidu vēzienu nojaukt visus manis pašas būvētos nocietinājumus.

Kā to izdarīt? Ar vienkāršību, lai cik sarežģīti tas arī nebūtu. Man drošību dod pats Kungs Jēzus: Viņš atgādina, ka "ārsts vajadzīgs nevis veseliem, bet slimiem." Viņš nāca aicināt grēciniekus. Mani. Tevi.

Jēzus labi zina, ka manas pilis tik viegli nebrūk, bet aizvien dāvā cerību, ka Viņam viss ir iespējams. Ko es nevaru savā spēkā, to Viņš ar prieku var un dara manā nespēkā.

Par vienkāršību, kas rodama Kristū, runā arī apustulis Pāvils vēstulē korintiešiem. Rūpēs par šo draudzi viņš ar tēva sirsnību saka: "Es baidos, ka čūska, kas ar savu viltību piekrāpa Ievu, tāpat nesamaitā arī jūsu domas un nenovērs no vienkāršības un skaidrības, kas ir Kristū." (2 Kor 11, 3)

Es lūdzu, lai Dievs mūs katru apdāvina ar skaidrības un vienkāršības tikumiem, ka mēs varētu kļūt kā bērni mīlestībā uz Dievu un saviem līdzcilvēkiem!

Signe Liekniņa

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

“Skumjas ir viena no pamata emocijām, kuras atzinuši psihologi, psihiatri un neurofiziologi, bet atšķirīgais no citām emocijām ir fakts, ka skumjas var būt kā pavadošā emocija visām citām – dūsmām, riebumam un pat priekam.” (no portāla “Veselīga Latvija” raidījuma “Skumjas kā virzītājspēks” anotācijas 16.05.2024.)

Rudenī no mums atvadās aukstā zupa, un tās vietu, vilinoši smaržodama, ieņem soļanka. Atgriežas filmu vakari, sveces un karsta tēja vakaros. Saules gaismas kļūst arvien mazāk, vairāk laika tumsai un būsanaī pašam ar sevi.

Nevarētu teikt, ka man patīk skumt — drīzāk jāsaka, ka uzskatu skumjas par sava veida emocionālo restartu. Skumjas neuzskatu par traģēdiju vai pamatu bažām. Man šķiet, ka melanholiya un skumjas ir gluži normālas rudens līdzgaitnieces — kā iesnas, tās uzņāk un pāriet. Pat Jēzus ļāvās skumjām. Viņa skumjas par drauga nāvi rezultējās vienā no skaistākajiem notikumiem Bībelē — Lācara piecelšanās no mirušajiem. Visbiežāk skumju brīžos cilvēks aiziet sevī, izvairās no uzmanības un pievēršas pašanalīzei. Kristieši iemeslus, atbildes un risinājumus meklē Svētajos Rakstos.

Skumjās mēs esam patiesi, bez maskām. Varbūt tieši tāpēc “nolienam prom” no citu cilvēku skatiem? Olīvdārzā Jēzus bija noskumis līdz nāvei — rezultātā tika pieņemts lēmums par cilvēces pestīšanu. Skumju un vientulības brīžos ir viegli sarunāties ar Radītāju. Un vēl skumjām ir pārejošs raksturs. Jau pēc dienas vai dažām mēs esam gatavi atgriezties pie saviem līdzcilvēkiem, ierastajā dzīves ritmā. Varbūt nav jābaidās mazliet paskumt? Varbūt tieši skumjās mēs dzirdam Radītāju daudz skaidrāk, jo mūsu uzmanību nenovērš dzīves kņada?

Varbūt nelielas skumjas nāk mums par labu. Bet varbūt es vienkārši cenšos atrast kaut ko pozitīvu rudens atnākšanā. :)

Lai kā arī būtu — visas emocijas, kas nav destruktīvas, ir savā ziņā labas un noderīgas. Tās ļauj mums augt emocionāli, pilnveidoties un bagātina mūsu garīgo pasauli. No katras situācijas var gūt kādu labumu. Līdzīgi kā rudens raža tiek noglabāta pagrabos, mūža garumā mēs ievācam savu garīgo ražu — pieredzi, zināšanas, secinājumus un iespējamās problēmu risinājumus. Lai ražīgs un pozitīvām emocijām bagāts rudens!

Rita Ķepure

Baznīcas nozīme manā dzīvē

Baznīca ir vieta, kurā cilvēki satiekas, bauda mieru un kopā būšanu, iedziļinās Dieva vārdā. Tikšanās ar Kungu un ar draudzes locekļiem sekmē mūsu sirds atvēršanos īstai lūgšanai. Lūgšana nozīmē vienmēr pieredzēt Dieva tiesu savā dzīvē, kura ir tik nabadzīga lūgšanas ziņā. Tāpēc baznīcā to ir daudz vieglāk īstenot – ikviens baznīcēns lūgšanu uztver kā Dieva žēlastības dāvanu, bet laicīgajā dzīvē tādu sapratni reti sastopam.

Antoņina Lipska rakstīja: “Svētdiena... Lieliska diena, lai iesaicinātu Gaismu savā sirdī, savā ģimenē, savās mājās, savā Zemē caur sirds atvērtību un

siltumu. Iesaicināt un ļaut Gaismai tur palikt. Lai Gaismas piepildīta šī diena un jaunā nedēļa.”

Šie vārdi ir tik patiesi un palīdz priecāties par katru apmeklēto dievkalpojumu, par katru sastapto cilvēku. Priecāties par katru nodzīvoto dienu un iemīlēt tuvos cilvēkus, dzīvniekus, apkārtējo dabu un darāmos darbus. Jau gandrīz piecus gadus mēs esam Lielvārdes katoļu draudzē, kura ir laipna un atvērta katram jaunajam draudzes loceklim. Mēs esam ļoti pateicīgi par prāvesta un draudzes locekļu lūgšanu un atbalstu ikdienā, par Svētās Mises celebrēšanu manā jubilejā.

Kopīgajā lūgšanā mēs esam arī ar Tautas Nemītīgā rožukroņa pulciņa dalībniekiem ne vien Lielvārdē, bet visā Latvijā. Oktobra mēnesī parasti mēs lūdzamies kopīgajā Svētajā Misē. Arī šogad aicinām visus piedalīties 4. oktobrī sv. Misē par Tautas Nemītīgā rožukroņa pulciņa dalībniekiem, lai lūgtos par mieru pasaulē, bet īpaši par mieru mūsu zemē Latvijā. Lūgsimies Rožukroni ikdienā, bet sevišķi šajā Rožukroņa mēnesī!

Antija Vēvere

+++\\++++//+++\\++++//+++\\++++//+++

Septembris – jaunā mācību gada sākums

Septembris jau iekrāsojis bērzu un kļavu lapas. Dārzos zied asteres un dālijas, briest āboli un burkāni. Ir rudens. Ražas laiks. Apcirkņu piepildīšanas laiks.

Septembra mēnesis sākas ar ļoti nozīmīgu pirmo datumu, kas ievada ne tikai nedēļu un mēnesi, bet arī jaunu mācību gadu.

Ja šķiet, ka ģimenēs, kur nav skolas bērnu, 1. septembris nav nekāds īpašais datums, tie ir maldi. Svētku sajūta pārņem arī tos, kas skolas sliekšni jau sen ir pārkāpuši.

Es pirmo septembri vienmēr atceros saulainu, īpašām emocijām bagātu. Gladiolu vai asteru pušķis bija pilnīgi neatņemama šīs dienas sastāvdaļa. Tikšanās ar klases biedriem, tad direktora un skolotāju uzrunas skolas pagalmā, vēlāk klases audzinātājas apsveikumi. Īpašais uzraksts uz tāfeles – “Sveiciens 1. septembrī!”

1. septembris – Zinību diena – daudziem bērniem tā ir pirmā skolas diena ar uztraukumiem, gaidām un cerībām, savukārt cītiem, turpinājums aizsāktajam ceļam zinību kalnā. Šī diena simbolizē jauna mācību gada sākumu, kas ir svarīgs notikums katram skolēnam, pedagogam un vecākiem.

Māmiņas un tēti! Būsim paši labākie skolēni, zinošākie skolotāji, atbalstošākie klases biedri un vienkārši mīli vecāki saviem bērniem!

Skolas bērni! Lai jums neizsīkstoša enerģija un izturība sekot līdzī visām mācībām, jauniem sākumiem un brīnišķīgām atklāsmēm katrā mācību stundā!

Pedagogi! Lai jums pietiek darba prieka un dzīves gudrības sniegt jauniešiem visu nepieciešamo atbalstu, lai viņi varētu sekmīgi mācīties un pilnvērtīgi attīstīties!

Nina Ratnieks

Septembris

Ar bērnu čalām skolās, gladiolu zobeniem dārzā un sārto pīlādžogu krellēm mežā atnāca septembris un paziņoja visiem bēdu vēsti – cauri, vasara beigusies,

var cerēt tikai uz atvasaru, bet īstais siltums būs jāgaida ilgi, astoņus garus mēnešus. Tāds mazs skumju kamoliņš, kas jau kopš augusta vidus pukstēja krūtīs, nu ir izaudzis un izpleties patiesās žēlabās – prom ir vasara, pietiek skriet apkārt vieglās sandalēs un plānās drēbēs, jārok atkal no skapja dzīlēm ārā rudens kurpes un siltas jakas, jālūko, vai viss gatavs garajai apkures sezonai.

Šķiet, galvenā diena rudens sākumā tomēr ir 1. septembris, kad skolas piepildās ar skolēnu soļiem, prieku par atkalredzēšanos ar draugiem un skolotāju izbīrnu par to, cik ļoti pa īso vasaru izauguši viņu lolojumi. Svētku sajūta mēneša pirmajā nedēļā jau bija nomainījies uz ierasto rutīnu, kad mēneša pirmajā svētdienā (7.09.) Lielvārdes Romas katoļu baznīcā notika sv. Mise ar svētību skolēniem, studentiem un skolotājiem jaunā mācību gada sākumā.

Nākamajā svētdienā (14.09.) sagaidījām dievnama titulsvētkus – Svētā Krusta paaugstināšanas svētkus ar dāvanu pieņemšanu, procesiju un brīnišķīgu garīgo mūziku. Šajā sv. Misē piedalījāmies arī mēs – dažas Jumpravas Romas katoļu draudzes pārstāves, bet kā atskaņas no šiem skaistajiem svētkiem nākamajā svētdienā notika dievkalpojums arī Jumpravā Sv. Annas kapelā – svētki kristīgām dvēselēm, kas nespēj apmeklēt dievnamu tik bieži kā vēlētos.

Viss bija skaisti un svinīgi; vāzēs smaržoja rudens ziedi, ko bijām atnesušas no saviem dārziem Dievam par godu, dega sveces un mēs, Jumpravas mazā draudzīte, sakārtojušas nelielo telpu sv. Misei skaitījām Litāniju Vissvētākās Jaunavas Marijas godam, kad jau dzirdējām piebraucam priesteri Andri, ērgelnieci Eviju un koristi Lindu.

Mises laikā lūdzām par mieru pasaulē, par to, lai beigtos nevainīgu cilvēku asinsizliešanas Gazas sektorā, Izraēlā un Ukrainā, lūdzām par mūsu bērniem, mazbērniem, par viņu atgriešanos pie Dieva, par mūsu aizgājējiem.

Priesteris Andris savā runā aicināja pievērsties garīgajām vērtībām, bet ne laicīgo un materiālo labumu godināšanai. Viņš uzsvēra arī kopienas kā dzīves veida nozīmi, kā piemēru minot kristiešu sākotnējās kopas, kas, pateicoties savai garīgajai un materiālajai vienotībai, spēja pastāvēt un pretoties senās Romas impērijas kristiešu vajāšanām.

Kā parasti dvēselei prieku sagādāja skaistie dziedājumi ērgelnieces Evijas un skaistās balss īpašnieces Lindas izpildījumā.

Paldies jums! *Rita Bobkova*

!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!+++!!!!!!

Sapņu stratēģija

Braucot no darba, bieži sanāk nonākt kārtējā sastrēgumā. Izmantoju šo laiku, lai nevis klausītos mūziku vai ziņas, bet gan palieku ar savām domām. Šoreiz pārdomāju, kā būtu, ja es jau šodien sāktu plānot savu dzīvi piecus gadus uz priekšu. Bērībā es

bieži aizdomājos, kas es būšu, ko es darīšu, kad izaugšu liela. Toreiz tas likās tik svarīgi – saplānot dzīvi, lai ir uz ko tiekties. Tai pašā laikā, kaut vai 2000. gads, tas bija tik tālu un neaizsniedzams kā kosmos. Gadiem skrienot, lielākos bērnības sapņus esmu piepildījusi. Tas mierina, bet pašpietiekamība neraisa dzīves piepildījumu.

Nu jau pusmūžs nodzīvots, bet tik spēcīgi sapņi kā bērnībā mani ir pametuši. Es noteikti varu atkal plānot un sapņot par nākotni. Teiksim, tas varētu būt 2030. gads. Skaists un apaļš cipars. Es noteikti kā bērnībā vairs nesapņošu par mantām, labu darbu, mājokli vai citiem laicīgiem labumiem. Es varētu sapņot par to, kas mani patiešām darītu laimīgu. Kaut gan mans uzdevums kļūst nedaudz sarežģītāks. Šāds sapņus nodefinēt no sākuma liekas nav viegli. Vai tie patiks Dievam? Tad apdomājos un secinu, lai es būtu laimīga, man noteikti jādara lietas, kas dara laimīgus citus. Nezinu, vai radikālas izmaiņas pie jau sasniegtā būtu tas pareizākais ceļš. Es varētu saplānot tādu darbu sarakstu, kas veicinātu un vairotu pozitīvu atmosfēru ap sevi. Piemēram, kādi varētu būt mani plāni priekš Baznīcas un kāda ir šodienas mana rīcība? Teiksim, redzēt vairāk jaunas sejas mūsu draudzes solos un palīgus sestdienas talkās — izskatītos cerīgi, bet no manis tas prasītu jau šodien vairāk labu piemēru, kas uzrunātu arī citus.

Ja paskatās uz Svētajiem Rakstiem, tad jau Jēzus slavēja Jāni Kristītāju un liecināja par to, ka Jānis sagatavoja ceļu Viņa kalpošanai. Vai te varētu slēpties kāda dziļāka doma priekš manis? Šis ir īpaši svarīgs notikums, un tas noteikti var skart arī mani pašu. Svētie Raksti man ir kā dzīves ābece. Es varu tos izmantot, lai pareizi saprastu un plānotu savu nākotni. Es varētu turpmāk savā dzīvē satikt cilvēkus, kuriem dot atbalstu tālākai kalpošanai. Es spēšu dot savu ticību un mīlestību tiem, kas patiesi no manis to prasa. Es varu noteikti kādu cilvēku mudināt uz labo ar labiem darbiem un piemēriem, ar domu, ka nākamā paaudze būs labāka par mani. Ir jāseko pozitīviem darbiem jau šodien. Jābūt tādiem darbiem, kas radītu piemēru un apkārtējo interesi.

Es esmu dzīves ritmā un kustībā, kas visu laiku mainās. Tas ir kā atrasties paisumā un bēgumā. Tad, kad ir iespēja, ir strauji jāpeld. Tad, kad ūdens nav, jāuzkrāj enerģija. Tikai nedrīkst iesprūst starposmā vai darīt lietas pretēji straumei, tērējot velti savu enerģiju. Tas ir kā slimam strādāt, bet veselam gulēt gultā un skatīties televizoru. Vai vēl sliktāk – ieslīgt depresijā un neko nedarīt. Ja esmu slima, tad jātiek ar to galā. Ja ir spēks un iedvesma, tad jārīkojas.

Pie sapņiem jāstrādā, tos jāaktivizē katru dienu. Jālūdz šādu sapņu piepildījumam spēku no Dieva, lai es spētu noliekties uz ceļiem un darīt darbus, kas patiesi iedvesmotu citus. Nedrīkst Dievam prasīt, sapņot, gaidīt, bet neko nedarīt. 2030. gads jau tūlīt būs klāt. Ar Dieva gribu piepildīti sapņi un secīgi katrs paveiktais darbs iedvesmo. Ticībā piepildīti sapņi nebūs laicīgi, tie nepazudīs, tie turpinās kalpot. Paisums un bēgums būs vienmēr, bet man atbilstoši jārīkojas, lai mūsu nākamā paaudze būtu vēl labāka.

Sarmīte Anna Zoltnere

Oktobra mēneša dievkalpojumu kārtība Lielvārdes Romas katoļu draudzē Svētdienās:

- 10:00** – Vissvētākā
Sakramenta
uzstādīšana un
adorācija;
10:20 – Rožukroņa
lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise.

Umanību!!! Ar 1.10. pārejam uz ziemas laiku!

Darbdienās:

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: **Rožukronis pl. 17:30 un sv. Mise pl. 18:00.**

**1.10. — Sv. Terēzes no Bērna Jēzus piemiņas
dienā: pl. 17:30 — Rožukronis, pl. 18:00 — Sv. Mise.**

**2.10. — Sv. Sargeņģeļu dienā un mēneša pirmajā
ceturtdienā: pl. 17:30 — Rožukronis, pl. 18:00 —
Svētā Stunda un Sv. Mise kopīgā nodomā par
draudzes dzīvajiem locekļiem. Pateiksimies mūsu
sargeņģeļiem par palīdzību ikdienā!**

**3.10. — mēneša pirmā piektdiena: pl. 17:30 —
Rožukronis, pl. 18:00 — Jēzus Sirds
dievkalpojums un Sv. Mise par draudzes Dzīvā
Rožukroņa pulciņa mirušajiem dalībniekiem.**

**4.10. — pl. 17:30 — Rožukronis un Sv. Mise
kopīgā nodomā par Tautas Nemitīgā Rožukroņa
pulciņa dalībniekiem.**

**5.10. — mēneša pirmā svētdiena — pl. 10:20 —
Rožukronis, pl. 11:00 — Sv. Mise, Jēzus Sirds
dievkalpojums un euharistiskā procesija.**

**7.10. — Rožukroņa Karalienes piemiņas diena —
pl. 17:30 — Rožukronis un Sv. Mise kopīgā
nodomā par draudzes Dzīvā Rožukroņa pulciņa
dzīvajiem dalībniekiem.**

**19.10. — Misiju svētdienā ziedojumi tiks vākti
Misiju darba atbalstam pasaulē.**

Uzmanību! 21.-23.10. sv. Mises nenotiks.

RAŽAS SVĒTKI un sv. Meinarda piemiņa

12.10. tiks svinēti Ražas svētki,
kuros tiek aicināti pateikties
Radītājam par šīgada ražu
dārzos, laukos, tīrumos, mežos,
ūdeņos, bet neaizmirsīsim arī
pateikties par garīgajām
veltēm mūsu ikdienā.

**Lūgums atnest līdzī
sagatavotus augļu, dārzeņu
groziņus, vai arī maizi,**

**cepumus, medu, zivis, gaļas un labības produktus,
kas tiks pasvētīti dievkalpojuma laikā un vēlāk mājās
sadalīti ģimenes locekļu un draugu pulkā kopīgajā
malītē. Esiet visi mīļi aicināti piedalīties!!!**

**Oktobra mēnesī aicinām draudzes locekļus dedzīgi
lūgties Rožukroņa lūgšanas par Latvijas Baznīcu, ņemot
dalību katru vakaru pl. 17:30 kopīgajā draudzes
Rožukronī dievnāmā vai mājās. Aiciniet lūgties kopā
Rožukroni visus ģimenes locekļus, sevišķi vīrus un
bērnus! Tas nesīs lielu svētību ģimenēm un draudzei!!!**

**Aicinu pieteikties uz katehēzes nodarbībām
pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām, Pirmo sv.
Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams piedalīties
arī brīvklauštājiem! Sakārtojiet laicīgi savu garīgo dzīvi!**

Apsveicam Dzimšanas dienā:

**Pr. Vitoldu Kokaru
(05.10.), Ritu Bobkovu
(13.10.), Jadvigu Zlamīti
(14.10.), Jevgeniju
Mikožāni (19.10.), mūsu
koristi Lindu Pētersonu
un Veroniku Dmitričenko
(20.10.), Mariju Celesti-Višu (28.10.) u.c.**

**Visiem Miķeļiem, Gabriēliem, Rafaēliem, Terēzēm
un Franciskiem mīļi sveicieni Vārda dienā!**

**Lai Dievs aizmaksā visiem, kuri
piedalījās 40 stundu dievkalpojumos
7.09., 8.09., un 14.09.: mūsu
ministrantiem, koristiem,
ērgelnieci Evijai, ciemiņiem no
Rīgas Trīsvienības draudzes kora,
procesijas dalībniekiem, Ogres dekānam
priesterim Andrejam Kazakevičam un
visiem maniem draugiem! Sevišķa pateicība
Sarmītei par ziedu dekorācijām, Verīnai par
krusta vītnes nopīšanu un Čubatjuku
ģimenei par svētku organizācijas darbiem.
Īpaši gribu pateikties Čubatjuku un Vēveru
ģimenēm par svētku pusdienu galdu 14.09.**

Prāvests Andris Solims

**2.10. neaizmirsīsim apsveikt savus mīļos
sargeņģeļus un no sirds viņiem pateikties par
mūsu sargāšanu 24 stundas diennaktī, 7
dienas nedēļā, 30 dienas mēnesī un 12
mēnešus gadā bez atvaļinājumiem.
Lūgsimies arī uz mūsu draudzes un
ģimeņu sargeņģeļiem, kā arī piesauksim
viņu palīdzību ceļojumu laikā!**

Loti lūdzam ziedot dievnama uzturēšanai!!!

**Ziedojumu var nodot personīgi dievnāmā
prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,
Lielvārde, LV-5070, Reģ. Nr. 90001080360
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451**

“Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
mob.t.: 29855768, e-pasts: asolims@inbox.lv;
www.lielvardnieki.lv; facebook.com/lielvardesbaznica
youtube.com/@lielvardesdraudze

